

Åbent brev til Folketingets Retsudvalg

V/ formand Peter Skaarup og næstform. Anne Baastrup.

Jeg tillader mig at rette henvendelse til udvalget, idet jeg har konstateret, at den vedtagne fremgangsmåde vedr. sager om separation og skilsmisse, samt sager om forældremyndighed og samvær, har medført en yderst tydelig diskrimination af ikke mindst enlige ubemidlede kvinder.

Indførelsen af det nye system med møder i Statsforvaltningerne forud for indledningen af en ægteskabssag med f. eks. blandt andet forældremyndighed på dagsordenen og den nye ordning, hvorefter det er Statsforvaltningerne, der indbringer ægteskabssagerne for retterne, er et voldsomt tilbageslag for især kvinders – enlige mødres – retssikkerhed!

Der er indført en ordning, der har forgrebet sig på mulighederne for at få dækket omkostningerne til advokathjælp i forbindelse med det møde, hvori det afklares, i hvilket omfang der kan opnås enighed om vilkårene for separation eller skilsmisse.

Filosofien synes at have været, at der jo er rådgivende jurister i Statsforvaltningerne, og at disse er i stand til at yde fornøden rådgivning til de involverede parter, således at der kommer et fornuftigt og materielt rigtigt resultat ud af mødet, og man har tillige sparet samfundet for en udgift.

Det er imidlertid skrivebordsfilosofi af værste skuffe.

Det faktiske forløb i den slags sager viser sig at være et noget andet.

Ofte møder en af parterne – læs: den der har råd til det – op med advokat i denne indledende forhandling.

Det betyder, at når en af parterne har advokat med, er det den, der har midlerne – eller i hvert fald de fleste midler, og det er som oftest manden.

Jeg har i den periode, hvori den nye ordning har virket mødt mange – rigtigt mange – også mænd, men især kvinder, der i sager af denne art – herunder samværsager – har måttet møde alene i Statsforvaltningerne, fordi de har måttet erkende, at de ikke har haft råd til at lade sig repræsentere.

Jeg har modtaget tilbagemeldinger fra mange kolleger, der har gjort samme erfaring.

Resultatet af denne fremgangsmåde er som oftest, at jeg efterfølgende bliver kontaktet af klienten, som spørger, hvad jeg mener om en aftale indgået ved Statsforvaltningens mellemkomst vedr. forskellige vilkår i sagen. Det skinner klart igennem, at klienten ikke er tilfreds med aftalen, som vedkommende har følt sig presset til at acceptere, og utilfredsheden skyldes ikke mindst, at den anden part, har været repræsenteret ved advokat på mødet.

Der er efter min mening ingen tvivl om, at der er større lydhørhed hos Statsforvaltningsrepræsentanten, når standpunkterne i sagen fremføres af en trænet familieretsadvokat, end når det sker fra en part, der af nød er mødt op alene, især når der er tale om en enlig forælder, der befinder sig i denne situation for første gang i sit liv, og som end ikke er blevet rådgivet om sine rettigheder inden mødet.

Jeg skal opfordre Retsudvalget til hurtigst muligt at få ændret reglerne, således at alle der opfylder de økonomiske betingelser herfor, kan få beskikket advokat til møderne i Statsforvaltningen. Kun på denne måde vil man kunne sikre alle lige retssikkerhed.

Med venlig hilsen

Poul Gudberg, advokat (H.)
Medlem af bestyrelsen for Danske FAMILIEadvokater.
Silkeborg.